

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีจุดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับความรุนแรงในครอบครัวซึ่งภรรยาถูกสามีทำร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจ นักวิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้วิธีการสังเกต สัมภาษณ์ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับภรรยาผู้ซึ่งถูกทำร้ายโดยสามีซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย จากสี่ครอบครัวที่ถูกเลือกเป็นกรณีศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า:

ทั้งสี่กรณีเป็นครอบครัวเดี่ยว ภรรยาแต่งงานเมื่ออายุน้อยและถูกทำร้ายร่างกายในปีแรกของการแต่งงาน จากการวิเคราะห์พบว่า หลังจากการถูกทำร้ายทางกายและจิตใจ ภรรยาจะติดต่อกับญาติหรือผู้ที่ตนนับถือในชุมชนเพื่อขอความช่วยเหลือ บุคคลเหล่านั้นมักแนะนำให้คืนดีกันซึ่งนำไปสู่การลดความขัดแย้งได้ในเวลาอันสั้น หลังจากนั้นสามีจะยังคงทำร้ายภรรยาต่อไปโดยมีระดับความรุนแรงที่เพิ่มขึ้น การวิเคราะห์ยังชี้ให้เห็นด้วยว่าภรรยาเป็นศูนย์กลางการสื่อสารในครอบครัว สามีรู้เรื่องราวในครอบครัวโดยผ่านการบอกมากกว่าการขอรับคำปรึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับความรุนแรงนั้น พบว่า สามีและภรรยาเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับสาร การสื่อสารขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของแต่ละฝ่ายและบริบทในขณะสื่อสาร ซึ่งสัมพันธ์กับความรุนแรงในครอบครัวเนื่องจากทั้งสองฝ่ายปฏิบัติสัมพันธ์ด้วยการทำร้ายซึ่งกันและกันทั้งทางกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังพบว่าสามีเป็นผู้กระทำความรุนแรงต่อภรรยามากกว่าที่ภรรยาจะทำต่อสามี หลังจากความรุนแรง ทั้งสองฝ่ายไม่มีการสื่อสารกัน เนื่องจากความขัดแย้งมีมากจนไม่สามารถพูดคุยกันได้ ต่างถอยหนีและแยกจากกันซึ่งยังทำให้ความเครียดสะสมตัวมากขึ้นจนถึงจุดที่ความรุนแรงรอบใหม่เกิดขึ้นซึ่งนำไปสู่การหย่าร้างในที่สุด เกี่ยวกับผลที่มีต่อภรรยาและบุตร พบว่า ในทั้งสี่กรณีเป็นผลกระทบทางด้านจิตใจมากกว่าร่างกาย มีหนึ่งกรณีศึกษาที่บุตรชายผู้ซึ่งเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวอยู่เป็นประจำถูกพ่อทำร้ายร่างกายในขณะที่เกิดความรุนแรง ซึ่งส่งผลทำให้กลายเป็นคนโกรธง่าย ขว้างปาหรือทำลายข้าวของเวลาไม่พอใจ ทำให้คาดการณ์ได้ว่าหากเขาโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่และมีครอบครัวของตนเอง เขาอาจจะผลิตซ้ำความรุนแรงกับครอบครัวต่อไปดังที่ได้พบเห็นมาจากพ่อแม่ของตนเอง

ABSTRACT

TE 152597

This qualitative research was aimed at analyzing relationship between communication and violence in four families in which the wives were physically and mentally assaulted by the husbands. The data was mainly gathered by means of observation, formal, informal and in-depth interviews with the assaulted wives.

The study showed that the four cases were all nuclear families. The wives were married when they were young and were assaulted during their first year of marriage. When they contacted their relatives or people in the community whom they respected to ask for help after being physically and mentally assaulted they were advised to reconcile which eventually led to conflict and tension minimization for a short period of time. Later on, the husbands continued assaulting their wives at a higher degree of violence. The study also revealed that the wives were the centers of family communication. The husbands were informed of family issues rather than being consulted. Regarding the relationship between communication and violence in the families, it was found that husbands and wives were both senders and receivers of messages. The communication depended on the couples' behavior and the context at the time of communication which were related to violence in the families as they interacted with each other with mental and physical assaults. The husbands were found to act more violently than the wives. After the violence, there was no communication between them as the conflict was too severe. They chose to withdraw and stayed away from each other after

which tension was accumulated to the point of another violence breakout, making a new cycle of violence which finally led to divorce. Concerning impacts on the wives and children, it was found that the violence had more mental effects than physical ones. In one case, the son who had regularly witnessed violence in the family was assaulted by the father, causing him to become an easily angry person, throwing or damaging things during anger. It was speculated that when he grows up and has a family of his own, he may reproduce violence in his family as he had learned from his parents.

|